

Adamic abis

Lavinia Elena Niculicea

Urc în Templul Soarelui
pe o treapta de durere..
Îmi șterg visurile de pragul
constelațiilor.
Trec cu tălpile curate clipa!
Târându-se pe aleile infinitului,
sub soarele timpului,
genunchii au urme de sânge.
Universul mă invită la o cafea,
mi-o îndulcește cu Calea Lactee.
Între două bătaii de inimă,
savurez aroma de stele.
Dimineața trezește răsăritul,
din așternutul unei culori nude,
punându-i în mână șevaletul cerului.
Cârpesc un curcubeu din aurore,
îmi încing cu el viața -
adamic abis.